

BODROGKÖZ

A „BODROGKÖZI KULTUREGYESÜLET” HIVATALOS LAPJA

Megjelenik minden második szombaton
a „Zemplén” mellékleteként
Hirdetések tarifa szerint

SZERKESZTIK:

KÁNTOR MIHÁLY és
SZ. SZÁSZ TIHAMÉR

SZERKESZTŐSÉG: Ricse (Telefon 13)

KIADÓHIVATAL: Sátoraljaújhely,

Vármegyeháza II. udvar (Telefon 109)

Szebb jövőt!

Az ember míg él, mindig iskolába jár. Hány gyermek gondol keserűséggel az iskolára, melyben holnap meg kell jelennie, pedig mennyi szeretet várja itt tanítója és tanuló társai részéről és mennyi kacagás csendül fel szívéből boldogan. Az éden kertje még ez az iskola és mikor ebből átlépünk a másikba, — melybe halálunkig járunk, — egyszerre ránk szakad boldogtalan emberi sorsunk, a kiűzött Ádám keserves élete. Mennyi gond, fáradság, verejték, könny, csalódás lesz itt osztályrésztünk. Ennek az iskolának tanítómestere igen nagy úr: a *Méltóságos Élet*. Mikor bennünket tanítani akar, egyáltalán nem nézi, hogy ostora nyomán sokszor vérünk fakad, hogy darabokra tör bennünket, mint a kender az asszony és egyikünk kinok között fetreng a porban, a másik meg holtan.

Ez a hatalmas tanítómester az elmúlt évben is erősen megkínzott bennünket. Nehéz volt a lecke nagyon. Nem tudtuk. Ezért kaptuk a büntetést. Ezért fájnak még most is sebzett tagjaink. Hogy kinek kinek hol fáj, mennyire fáj, felesleges itt apróra elmondani. Tudja azt, érzi azt minden bodrogi magyar, a maga testén, a maga lelkében. Ezekre a bajokra mutatott rá mult lapszámunkban egyik kigazda munkatársunk okos és szépen megírt cikkében. Ha tudtuk volna a leckét, ha tudtuk volna, hogy az emberi megélhetés legősibb alapja, a kigazda termelése is csődbe kerül, bizonyára másképpen rendeztük volna be munkatelepünket valamennyien itt a Bodrogi közön. *Belterjesebbé tettük volna gazdálkodásunkat megfelelő állat és baromfijenyésztés, gyümölcs és tejtermelés bevezetésével.*

Ha tiz, tizenöt évvel ezelőtt a mai időköt előre láttuk volna, akkor ma a Bodrogi közön gyümölcs-erdők pompáznának. Réteinket és legelőinket nemcsak kihasználnánk, hanem gondoznánk is, amelyért bőteji tehének hálálkodnának dúszatejekkel a gazdának. A magyar közmondás is azt tartja: *„Ha a jövőt előre tudnánk, kevesebbet hibáznánk.”* Fel kell készülnünk, mert bár nem tudjuk, nem láthatjuk a jövőt, de fegyvereket kell szereznünk, hogy állhassuk a harcot minden csapással szemben. Gondolkozzunk. Tanuljunk meg a magunk ügyeiben előre kiesztelt terv szerint eljárni. *„Ember tervez,*

Isten végez” ugyan, de „Segíts magadon, Isten is megsegít.” Vármegyénk vezető emberei valamennyien rajta vannak, hogy gazdasági előretörekvésében segítségére legyenek a népek, hogy a szorgalom megtalálja a maga jutalmát. Már évekket ezelőtt 60 gazdasági továbbképző iskolát állított fel a vármegye és szigorú tervszerűséggel dolgozik rajta, hogy annak eredményei is meglátszódnak a községek életében. Most 750 kg sebeshelyi diót vettett el, ez legalább 40.000 diófát jelent az egész vármegyére, melyből mintegy 8000 darab a Bodrogi közre jut. Egy fa 50 kg-ot ad, tehát 15 év múlva legkésőbb csak a Bodrogi köz 4000 métermázsza diót termel eladásra, mely 100 pengős ár mellett 400 000 pengő bevételt jelent, kevés munkával és olyan területekről, melyek eddig csak

dudvát hoztak. A beszercei szilva szintén kintinően tenyészik a Bodrogi közön és igen jól értékesíthető.

Csak pár vonás ez a jövőből, melynek szebbé kell lennie a mánnál s melynek érdekében az a földműves téli tanfolyam is sokat dolgozik, melyet képviselőnk közbenjárására ez évre is engedélyezett Ricsére a m. kir. földművelésügyi miniszter.

A jövő — kedves magyar testvéreim — nem szó, nem álom, nem ígérlet, hanem munka és ezért nekünk mindnyájunknak dolgozunk kell, kiket az Uristen ebből a bodrogi közű földből teremtett, vagy táplál. A bodrogi közű ember dolgozik is ám. Ebben a munkában való bizalommal, Istenre való gondolással hisszük, hogy minden olvasónknak lesz még itt szebb jövő!

Kántor Mihály.

Takarékosságot minden vonalon!

Irta: Berta József kisbirtokos, Nagyrozvágy.

Soha ily szomorú napjai nem voltak e mai nemzedéknek.

Mintha valami fekete démon szállta volna meg a lelkeket. Nincs igazi öröm, eltűnt a jókedv. Az emberek komoran járnak-kelnek, mintha ellenségévé váltak volna egymásnak. Ha előfordul is elvéve egy-egy vidámabb társaság, nem olyan az, mint azelőtt. Az arcokon nem a megelégedett magyar virtus ül, hanem az elkeseredés.

Sokat szenvedett ez a nép a világháborúban is, mert emberfeletti volt az a szenvedés, nélkülözés, amit ki kellett állania. Ott a csikorgó télen, sárban, vízben, nem egyszer éhen és szomjan hónapokon keresztül állt ez a nép az ellenség golyózápora közt rendületlenül. A legnagyobb szenvedések elviselésére is erőt adott nekik lángoló hazaszeretetük és a jobb jövő reménye, amelyet ki is érdemeltek.

Most, a világháború után tizenkét évvel, újra harcot kell vívni ennek a nemzedéknek. Gazdasági harcot. És ez a nép, amelyet a testi szenvedés megtörni nem tudott, a mostani háború lelki szenvedései alatt leroskad. Az a katonája, aki halált megvető bátorsággal védekezett, hogy az ellenség fogságba ne ejtse, hogy el ne vigye a hazai földtől, most gondterhes arccal néz körül övéi között, mert érzi, hogy az a föld, amelyért annyit szenvedett, inog a lába alatt, hogy az ellenség gyűrűje mind szorosabb és szorosabb lesz, amely most már nem őt, hanem *kis vagyonkáját* viszi el, azt a vagyonszerzőt, amit apjától örökölt, vagy két karja megfeszített munkája árán szerzett. És úgy érzi, hogy ő már nem hagyhatja hátra

ezt gyermekeinek, mert a mindennapi élet gazdasági terhe kibíratatlan. Vagyona ma nemcsak a benne fekvő tőke kamatát nem hozza meg, de az egész éven rá dolgozott verejtékes munkájának értékét sem. Segítségét pedig hiába vár, az nem jön sehonnán.

Különösen mi, bodrogi közű kigazdák — én úgy érzem — mostoha gyermekei vagyunk az államnak és a vármegyének. Pedig ez a nép jobb sorsra érdemes! A bodrogi közű nép becsületese és hazafias volt. Igazán kár volna, ha a szélsőséges demagógia karjaiba jutna. Ez ugyan nem fog megtörténni, de már az is baj, ha az emberek szélsőségek után vágyakoznak; az elkeseredés sok rossznak lehet a szülőanyja.

Nem akarok én most egyes panaszoikat felsorolni. Elmondták már azokat ugyanis igen sokan. De méltóztassanak megengedni, hogy őszintén kérjek minden illetékest e lap nyilvánosságát utján arra, hogy segítsenek e trianoni határszél nyomorúságán.

Itt sürgős segítségre van szükség! *A kigazdák kilencven százaléka teherbíróképessége holtpontra jutott.* Ez a helyzet így tarthatatlan.

Mirajunk, kigazdák munkálkalmak (utépítés stb.) nem segítenek, mert egy kigazda sem hagyhatja ott a folyó gazdálkodását, hogy napszámba menjen, akár milyen jól fizetnek is. Annak megállapítása, hogy ennek a helyzetnek mi az oka, az orosz gabona-dömping vagy Trianon, az nem vigasztalás és nem segítség. Még a bolettával járó „termelési segély” sem segítség. Morzsákkal az éhest nem lehet jól tartani. Nekünk

másforma segítségre lenne szükségünk.

Szerény nézetem az lenne: Ne adjanak nekünk semmiféle bolettát és más segítséget, de ne is vegyék el tőlünk adó és más közterhek címén azt, ami legalább a tisztesség, ha még oly szegényes megélhetéshez feltétlenül szükséges.

Ha azt akarják sorsunk intézői, hogy itt a felforgató törekvéseknek továbbra se legyen talaja, hogy a lelkében a békeesség, a nyugalom helyre álljon; mérsékeljék igényeiket a nagyjövedelműek is. — *Kezdjék a takarékoskodást felülről!* Mint ahogy a multban a drágaság arányában felemelték a fizetéseket, úgy most a változott viszonyok mellett csökkentsék is azt le. Ezt megtették Német- és Olaszországban is.

Ha ez az átkos Trianon nyomorúságba taszított bennünket, vegye ki abból a részét mindenki. A vezetésre hivatottak hassanak oda, hogy ne legyenek oly nagy jövedelmű aránytalanságok és akkor enyhül a mi nyomorunk is.

Ha ebből az elvből kiindulva hajják végre a takarékoskodást, takarékoskodik az állam és a vármegye, takarékoskodik a falu, akkor csökkennie kell a közterheknek s gondterhes szívünkbe visszaszáll a bizalom, a hit és egy jobb és igazabb jövő reménye, a hol minden dolgos kéz gond nélkül meg tudja keresni a maga és családja mindennapiját.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

(Szívesen helyet adunk kisbirtokos olvasónk írásának, mert közérdek az, hogy baját, panaszát, véleményét mindenki szabadon elmondhassa. A takarékosági elvet országosan bevezetik, a tisztviselői napidijukat erősen redukálták, az iparcikkeket drágító kartelleket most rendszabályozzák meg. Ez a systematikus munka — ha nem is máról holnapra —, de rövidesen maga után fogja vonni a közterhek méltányos csökkentését. A szerk.)

Gazdagodok.

Irta: Körmeny János Ádám kigazda ifjú, Ricse.

A gazdasági válság enyhítéséről ma sokat töprengenek az egyszerű kigazdák között is. Tessék megengedni, hogy én is hozzászólhassak.

Nem akarom a kigazda társadalom bajait felsorolni, mert ezt mindnyájan nagyon jól tudjuk, mert benne élünk. Hanem inkább arról akarok egy pár szót szólni, hogy az én szerény véleményem szerint, miként gondolom a nehézségek leküzdését.

A mai termények nyomott ára és a mi, bodrogi közű nehéz közlekedési viszonyaink mellett, úgy találom, hogy szakítani kell az eddigi termelési rendszerünkkel és át kell tértünk egy újabb termelési ágra, vagy egy más rendszerű gazdálkodási módra.

HIREK

Igaz ugyan, hogy ez a mai súlyos gazdasági válság mellett sokak szerint talán nem lehetséges, de a magas kormány és a hatóságok támogatása, valamint a bodrogközi kiscgazda társadalom összefogása sikerre vinné a törekvő gazdák tervét.

A tennivaló a következő volna: Minden község kiscgazdái létesítenek gyümölcsösöket fajhiteles gyümölcsfákba. Az értékesítés biztosabbá tétele végett a járásban csak 2-3 fajta alma lenne termelendő. Ezen fajcsemeteket minden község a saját faiskolájában termelje ki, hogy ne kelljen 1-2 pengőt piaci fákért kidobni. Olyan 1-2 pengőt ami sokunknak nincs is. A gyümölcsösök létesítésével egyidejűleg a fásítandó területek adójának elengedését kérnénk, mert a gyümölcsös jövedelmezővé tételéhez több évre van szükség s ezen idő alatt a befásított területek számot tevő jövedelmet nem hoznak.

A másik dolog, amiről irni akarok, az állattenyésztés. A termények ára amint jól tudjuk, napról napra csökken, az adó és a ruházati cikkek ára megmarad s ez az állapot a kiscgazdát oda juttatta, hogy lassan állatait kellett eladni, hogy a legszükségesebb kiadásait fedezni tudja. Már pedig a gazdálkodás állattartás nélkül nem lehet eredményes, mert nem tud trágyát termelni s nem tudja a földnek vissza adni a tőle elvont tápláló erőt, másrészt pedig az eladatlan terményeit nem tudja mivel feletetni, hogy az kárba ne vesszen.

Jónak látnám tehát, hogy forduljon a bodrogközi kiscgazda társadalom a magas kormányhoz hosszulejáratu kölcsönért, melyből kizárólag az állattalományát egészítené ki.

Ez a két megoldás nem kivihetetlen s feltétlenül jobb körülmények közé juttatná a bodrogközi gazdákat.

A Bodrogközi Kultúregyesület (BÉKE) hivatalos közleményei

A BÉKE helyi választmányainak vezetői.

Az Egyesület központjához gyakran fordulnak egyesek a vidéki szervek vezetőire vonatkozó kérdésekkel.

Alantikban közöljük a helyi választmányok tisztikarának névsorát:

Cigánd. Elnök: Sere Dezső.
Alelnök: betöltetlen.
Cséke. Elnök: Legeza Ödön.
Alelnök: Formády György.
Dámóc. Elnök: Sztankanecz E.
Alelnök: Gombos János.
Kisrosvány. Elnök: Keresztury J.
Alelnök: Tóth Sándor.
Láca. Elnök: Sáfár István.
Alelnök: Kató János.
Nagyrosvány. Elnök: Vitéz Puskás János.
Alelnök: betöltetlen.
Pácín. Elnök: Zsihovits Ferenc.
Alelnök: Téchy Lajos.
Révleányvár. Elnök: Kántor Lajos.
Alelnök: Tóth Elek.
Ricsé. Elnök: Bacskay Károly.
Alelnök: Gallotschik István.
Semjén. Elnök: Verebélyi Dezső.
Alelnök: Dudás István.
Zemplénagárd. Elnök: Csűrű I.
Alelnök: Csopey Jenő.

— **Traktor eladó jutányos áron.** Érdeklődőknek felvilágosítást ad a szerkesztőség.

— **Áthelyezés. Bruder Ernő** m. kir. vándorszázados katonai parancsnoksága Sátoraljauhelybe az ottani vándorszakaszhoz helyezte át.

— **Halálozás. Dr. Braun Márk** nyug. pácini körorvos január hó 28-án elhunyt. Temetése 29-én volt Pácínban, a közönség igen nagy részvételével. Braun dr. harmincnégy évén át teljesítette emberbaráti hivatását s így halála egy fáradhatatlan, melegsívű munkásélet elvesztését jelenti a Bodrogköz lakosságának.

— **Jó vízü kutat kap Cigánd.** Báró Láng Boldizsár, országgyűlési képviselő értesítette Cigánd község előljáróságát, hogy a népjóléti minisztériumhoz beadott kérvényük kedvező elintézését nyert, s a jövő év tavaszán egy mélyfuratu kutat épített Cigándon a minisztérium teljese az állam költségén. Nagy jótétemény lesz ez a falura mert kimondottan jó vízü kut nincs egy sem a községben s a Tiszának igen sokszor szennyes és piszkos vizét volt kénytelen inni még a legszegényebb ember is, ki hátán vitte haza korsóját. Az új kut megtakarítást jelent időben és gyarapodást egészségben.

— **Papot keresnek a Bodrogközön.** Régi patriarchális szokása a református gyülekezeteknek, hogy ha papot akarnak választani, messze földet bejárnak rajokban amíg egy szívük szerint való papra akadnak. A szabolcs-megyei Pátróhán megtűrt a papszék, hát elindultak a jó szabolcsi papot keresni a — Bodrogközre. Egy nagyobb csoport Csűrű István zemplénagárdi, egy másik csoport pedig Tóth Albert cigándi lelkészt hallgatta meg az elmúlt vasárnapokon. Nem kétséges, hogy a derék pátróhaiak nem igen fáradsz tovább, hanem a Bodrogközről visznek maguknak lelkiatját.

— **Lesz-e hát csatornázás Cigándon?** A Bodrogközi Tiszaszabályozó Társulat ismét előbbre akarja vinni a Bodrogköz gazdáinak boldogulását és szépen kiépített csatornahálózatába két új ág építését határozta el, mindegyiket a cigándi határ azon részein, hol a gazdáknak drága áron vásárolt földjeik fekszenek és ahol 1913-14-ben csolnakon hordták össze a mező termését a cigándiak éppen a csatornahány miatt. A Tiszaszabályozó Társulat ebben az inséges időben még arra is gondolt, hogy milyen jó lesz éppen most építtetni és keresethez juttatni a szegény népet. Mintegy 10.000 pengős munkáról lett volna szó. Sajnos, úgy halljuk, hogy a munkát nem lehet megindítani néhány zavaros gondolkozású kiscgazdának az ellenzése miatt, kiknek pedig alig venne el földjéből valamit a szükséges árok, de bőven kárpótolná őket, hogy értékesebb lenne földjük. A mi véleményünk ebben a dologban az, hogy a csatornát ellenző négy kiscgazda éppen olyan rosszat tesz többi gazda- és embertársának sőt magának is, mintha árvíz idején szegülne ellen a jóakaratu mentési munkának, mert a csatorna a Bodrogközön élet és halál kérdése.

— **A költöző fecskék.** Az új helyi lapokban olvastam egy közleményt, amelyben egy onnan el-távozó család az ujság utján bu-

csuzik el apró és nagy ismerőseitől. Ujhely egyre néptelenebb és szomorubb lesz s ezek a Trianoni "fecskék" egyre sürűbben kell el-induljanak másfele kenyeret, ott-hont keresni. — Ez a kór már a Bodrogköz is kikezdte. A gazdasági nyomor jól kereső iparosokat juttat a tönk szélére s olyanoknak kell a vándorbot után nyulniok, akik igazán nem ezt a sorsot érdemelték meg. — **Úveges János** szobafestő mester, itt született, itt nőtt fel, itt lett önálló s az egész életét itt töltötte el. Izig-vérig bodrogközi ember. Szorgalmas munkás lélek s egyik legintelligensebb tagja a Bodrogköz iparostársadalmának. Hát nem szomorú, hogy ez a megtelepedett, komoly családos ember kénytelen kivándorolni a szűkebb hazájából, a Bodrogközről — mert itt és ma a legminimálisabb kenyerét sem tudja megkeresni. Vigasztalan és sőt kép. Ugy halljuk, hogy a Hajduságba veszi az utját. Őszintén sajnáljuk ezt a törekvő, derék iparost, a bodrogközi nyomor "költöző fecskéjét."

— **Baromfi- és tojásakció.** A nemrég Ricsén megtartott Falunapon **Balog Kálmán** Hangyaszövetkezeti igazgató bejelentette, hogy a Bodrogközön megszervezik a baromfi és tojás bevásárlást. Ez meg is történt. A ricsei Hangya már széles körben folytatja bevásárló tevékenységét s jellemző az akció hálásos voltára, hogy a tojás ára 6-7 fillérről nyomban 9-10 fillérré szilárdult. Ennyiért veszi ugyanis suly és minőség szerint a tojást a Hangya. Az élő baromfi átvételi ára kilónként 1 P 30 fillér. Az összegyűjtött áru egyenesen Budapestre megy.

— **Megérkezett az influenza nátha a Bodrogközre is.** A cigándi ref. iskolában a gyermekek fele megkapta. Súlyosabb eset eddig nem fordult elő.

— **Népszámlálási eredmények.** Mult számunkban közöltük, hogy a most befejezett népszámlálás adatai szerinti, Ricsén a szaporodás 35%-ot tett ki az 1930. évi népszámlálással szemben. Most módunkban van közölni a többi bodrogközi adatot — a két Rozvány kivételével ezek még nem érkeztek be — összevetve az utolsó népszámlálás adataival. Ez utóbbiakat zárójelben közöljük. Tehát:

Zemplénagárd	1958 lélek (1684)
Révleányvár	1081 " (832)
Cigánd	4726 " (3840)
Karcsa	2331 " (2068)
Pácín	2150 " (1819)
Láca	1421 " (1368)
Dámóc	752 " (728)
Cséke	257 " (252)
Semjén	755 " (712)

Örömmel látjuk tehát, hogy általában kielégítő a létszám szaporulat. Kivéve Lácat, Dámócot, Semjént és Csékét, ahol úgy látszik a nemzetpusztító "egyke" lett urrá. A bodrogközi járás összlélekszáma így is elérte a 20.000-et.

— **Phöbus lámpa az ujkor csodája.** Szépen világít, olcsó az üzemköltsége, egyszerű a kezelése. **ARDÓ JÓZSEF** Budapest, VI. Vimos császár-ut 43.

— **A cigándi szövtanfolyam** műsoros tea estélyt rendezett költségeinek részbeni fedezésére. Az estély nagyon szépen sikerült úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben.

Mintegy 160-an vettek részt a községből. A műsoron sok kedves vers, páros jelenet és énekszám szerepelt. A szövtanulók közül Csáki Erzsébet, Munkácsi Anna, Oláh Juliska, Fodor Etelka és Terjék Erzsébet és rajtuk kívül még Nagy Eszter, Elefánt Miksa és Sipos Lajos tanfolyamvezető buzgólkodtak az estély sikerén. Sipos Lajosé volt a rendezés és konferálás munkája is. Nagy erkölcsi erőt jelentett az este sikerére a község uri közönségének támogatása.

— **Szorgalmas munka örömet hoz.** E címmel egy cigándi iskolás gyermektől kaptuk az alábbi sorokat: "Magyarország legnagyobb részben földművelésből él. Sok embernek örömet hoznak azaz, hogy öreg korában adnak neki jutalmat. 1930. év dec. 11-én Cigándon is örömet hoztak egy **Fodor Antal** nevű embernek. Az ünnepély délután 2 órakor kezdődött. Elénekeltek a "Himnusz" éneklés után megnyitotta az ünnepélyt ifj. Kertész János, Cigánd község bírója. Aztán a főszolgabíró úr beszélt, elmondta, hogy milyen szorgalmasan, hűségesen dolgozott Fodor Antal 40 éven át. Főszolgabíró úr átadta neki az ajándékot: 100 pengőt s egy oklevelet. Megmondta, hogy őrizze meg még az utódja is. Beszélt a tiszteletes úr is. Az ünnepélyt a "Hiszekegy" eléneklésével fejeztük be." — (Örömmel adjuk tudtul **Fodor Antal** megtiszteltetését s igen örülnék annak is, hogy akadt olyan bodrogközi egyszerű gyermek is, aki nemcsak elolvassa lapunkat, de annak kedves ákum-bákumjával munkatársává is szegődött.)

— **"Miss Magyarország" bevonulása Miskolcra.** A Színházi Élet új száma bős és részletes riportban, rengeteg képpel illusztrálva számol be Tasnády Fekete Mária bevonulásáról szűkebb hazájába, Miskolcra. A Színházi Élet egyes példányainak ára egy pengő, negyedévi előfizetési díj 10 pengő, kiadóhivatal: Budapest, VI., Aradi-utca 8.

Szerkesztői üzenetek

K. I. Ricse. Egy angol mértföld (1760 yard) több mint egy kilométer és pedig 600 méterrel. Nem szabad összetéveszteni a tengeri mértfölddel, ez 1'83 km.

Nemes József, Z.-agárd. Ez mán teszi. S még hozzá fiu. Őszinte szívvel gratulálunk hozzá, kedves Józsi bácsi.

K. F. Cigánd. Képviselőnk eljárt s ígéretet kapott arra nézve, hogy a most hetenkint 3-szor közlekedő vonatpár a tavaszi menetrendben a hét minden napjára ki lesz terjesztve, szóval visszajön a régi bevált rendszer.

S. A. Cigánd. Hogy megette a farkas a telet? Nem ette meg! András bátyámnak ez a véleménye. Eljön még a jeges, havas idő. A disznólep is vastagabb az idén a hátsó vége felé. No majd meglátjuk, ha az Isten élte.

G. I. Cigánd. "Előfizetek a Bodrogközre — írja egyik olvasónk — az én példányomat pedig tessék a sógorom számára átírni." Köszöntjük kedves hívünket. Ebből is látjuk, hogy szükség van reánk. A "mi" bajainkat csak a "mi" ujságunk tárhatja fel legőszintebben és orvosságot csak azoktól remélhetünk, akik eddig is barátsággal és szeretettel a bodrogközi nép mellett állottak." — Szép szavak, igaz szavak.

FUTOR

(szénsavas takarmánymész)

csontképző tápszer állatoknak.

Gyártja: **CHINON Rt.**

Kilogrammja 36 fillér.

Gyógyszertár: Ricse.